

Ἐπίκαιρο

Γιορτή τῆς σημαίας (28ῆ Ὀκτωβρίου)

Βρισκόμαστε, παιδιά, στό τέλος τοῦ Ὀκτωβρίου. Ποιά μεγάλη ἐθνική γιορτή γιορτάζουμε στό τέλος αὐτοῦ τοῦ μήνα;

Τήν ἐπέτειο τῆς **28ῆς Ὀκτωβρίου 1940** ἢ ἀλλιῶς γιορτή τοῦ «ΟΧΙ». Τί γιορτάζουμε στή γιορτή τοῦ «ΟΧΙ»; ...

Οἱ Ἴταλοί, μέ ἀρχηγό τους τόν Μουσολίνι, ζητοῦσαν νά τούς παραδώσουμε τήν πατρίδα μας. **Ὁ Ἕλληνας πρωθυπουργός Ἰωάννης Μεταξᾶς καί ὅλος ὁ ἑλληνικός λαός εἶπαν τότε, στίς 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ἕνα μεγάλο «ΟΧΙ» καί ἀγωνίστηκαν γενναῖα γιά νά μείνει ἡ πατρίδα μας ἐλεύθερη.**

Σ' αὐτόν τόν ἀγώνα πολλοί Ἕλληνες θυσίασαν τή ζωή τους. Γι' αὐτό κι ἐμεῖς, θέλοντας νά τούς τιμήσουμε, κάθε χρόνο στίς 28 Ὀκτωβρίου καταθέτουμε στεφάνια, κάνουμε γιορτές καί παρελάσεις. Ὑψώνουμε, ἐπίσης, περήφανα τήν ἑλληνική σημαία. **Ἡ γιορτή τοῦ «ΟΧΙ» εἶναι καί γιορτή τῆς σημαίας.**

Ἡ ἱστορία μας

Θά σᾶς πῶ σήμερα μιά ἀληθινή ἱστορία γιά μιά **μεγάλη σημαιοφόρο τῆς πατρίδας μας**, πού τήν καμάρωσε ὅλη ἡ Ἑλλάδα. **Κρατοῦσε ψηλά τή σημαία μας κάθε μέρα πάνω ἀπό σαράντα χρόνια.** Πῶς ἔγινε αὐτό; Ἀκοῦστε μέ προσοχή!

Πρὶν ἀπό ἀρκετά χρόνια στή Ρῶ (*καλό εἶναι νά τή δείξουμε σέ ἓνα χάρτη*), ἓνα ξερονήσι πού μοιάζει μέ κουκκίδα μέσα στό πέλαγος, πιο κάτω ἀπό τή Ρόδο καί πολύ κοντά στήν Τουρκία, κατοικοῦσε ἓνα εὐλογημένο ζευγάρι: ὁ κυρ-Κώστας καί ἡ κυρα-Δέσποινα Ἀχλαδιώτη. Ἦταν κτηνοτρόφοι, εἶχαν κασιόκες. Ζοῦσαν φτωχικά ἀλλά μέ ἀγάπη. Ἐφτιαχναν τυρί, γιαούρτι καί κάθε τόσο μέ τήν ψαρόβαρκα του ὁ κυρ-Κώστας πήγαινε στό κοντινότερο νησί, τό Καστελλόριζο (*τό δείχνουμε στόν χάρτη*), γιά νά τά πουλήσει. Ἔτσι περνοῦσαν οἱ μέρες, τά χρόνια. Ὁ Θεός δέν τούς ἔδωσε παιδιά, ἀλλά ἦταν ἀγαπημένοι καί εὐτυχισμένοι.

Οἱ Τοῦρκοι ἔβαλαν στόχο νά πάρουν τό μικρό νησάκι, τή Ρῶ, καί ἀργότερα τό Καστελλόριζο. Ἔτσι πῆγαν κι ἔστησαν τή δική τους σημαία στή Ρῶ. Ἀμέσως ἡ κυρα-Δέσποινα πῆρε ἓνα λευκό σεντόνι κι ἓνα γαλάζιο ὕφασμα κι **ἔφτιαξε μιά ἑλληνική σημαία**. Κατέβασε τήν τουρκική καί ὕψωσε τή δική μας, τή γαλανόλευκη. Κανείς δέν τῆς τό ζήτησε παρά μόνο ἡ καρδιά της, πού ἀγαποῦσε τήν Ἑλλάδα. Ἀπό τότε **ἦταν ἀκόμα πιο προσεκτική, πιο ἄγρυπνη μὴν τυχόν καί πατήσουν τό πόδι τους οἱ Τοῦρκοι στό μικρό νησί της.**

Κάποια μέρα ὁ κυρ-Κώστας ἀρρώστησε βαριά καί τόν πῆρε κοντά Του ὁ Θεός. Ἀπέμεινε ἡ κυρα-Δέσποινα στό σπιτάκι της μόνο μέ τήν τυφλή γριά μητέρα της. Δέν θέλησε ὅμως νά φύγει. **Ἔμεινε ἐκεῖ, ἀποφασισμένη νά φυλάξει τό μικρό αὐτό κομμάτι τῆς πατρίδας μας ἀπό τούς Τούρκους.**

Ὅταν ξέσπασε ὁ Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος στήν πατρίδα μας τό 1940, οἱ λιγοστοί κάτοικοι τῆς Ρῶ σκόρπισαν σέ ἄλλα μακρινά μέρη

φοβισμένοι από τούς έχθρους πού βομβάρδιζαν συνεχῶς τὰ νησιά. Ἡ ἡρώιδα μας ὅμως οὔτε μιὰ στιγμή δέν ἐγκατέλειψε τὰ βράχια πού φύλαγε. Ἀντίθετα, ἔμεινε ἐκεῖ καί βοηθοῦσε ὅσο μπορούσε τόν ἐλληνικό στρατό. Ἀντιστεκόταν ὅπως τόσοι ἄλλοι Ἕλληνες μέ τόν δικό της τρόπο γιά νά φύγουν οἱ κατακτητές.

Κάθε πρωί ἔκανε **ἔπαρση τῆς σημαίας**. Τήν ἀνέβαζε, δηλαδή, ψηλά στό κοντάρι **ψάλλοντας τόν Ἐθνικό Ὑμνο**. Τό δειλινό ἔκανε **ὑποστολή**. Τήν κατέβαζε, τή δίπλωνε προσεχτικά κι ἔπειτα ἔμπαινε στό μικρό ἐξωκκλήσι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, πού βρίσκεται πλάι στή θάλασσα, ν' ἀνάψει τὰ καντήλια καί νά θυμιατίσει.

Ὅταν ἔβλεπε ἐλληνικό πλοῖο, ἀνέμιζε χαρούμενη τή σημαία της καί τό χαιρετοῦσε. Μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς της ἔκανε τό καθῆκον της, χωρίς νά περιμένει ἀπό κανέναν ἐπαίνους καί χειροκροτήματα. Γιά πολλά πολλά χρόνια ἡ ἀκούραστη κυρα-Δέσποινα, **ἡ κυρά τῆς Ρῶ** ὅπως τήν ἔλεγαν, ἐπαναλάμβανε τό ἴδιο δείχνοντας σέ ὅλους ὅτι ἐκεῖ εἶναι Ἑλλάδα. Ἄν σήμερα αὐτά τὰ μέρη εἶναι ἐλληνικά, τό χρωσᾶμε σ' αὐτήν τή σπουδαία γυναίκα.

Γι' αὐτό ἡ ἐλληνική πολιτεία τήν τίμησε. Κι ὅταν πέθανε ἡ κυρα-Δέσποινα **τήν κήδεψαν σάν ἀληθινή ἡρώιδα**. Ὁ τάφος της βρίσκεται στό μέρος ὅπου ὕψωνε κάθε μέρα τή σημαία της.

Ἡ ἐλληνική σημαία

Ἡ σημαία μας, παιδιά, δέν εἶναι ἀπλά ἓνα πανί. **Κρύβει μέσα της ἱστορία, ἥρωισμό, θυσίες**. Ὅταν οἱ στρατιῶτες μας τό 1940 καταλάμβαναν ἓνα ὄχυρό, ἓνα βουνό, ἔστηναν στήν κορφή μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους τήν ἐλληνική σημαία. Ὁ ἐχθρός τήν ἔβλεπε καί καταλάβαινε ὅτι τό ἔδαφος ἦταν πιά ἐλληνικό.

Ἡ σημαία μας, ὅπως βλέπετε *(κρατοῦμε μιὰ σημαία καί δει-*

χνουμε), έχει έναν σταυρό που φανερώνει την ὀρθόδοξη πίστη μας. Έχει, επίσης, έννιά λωρίδες. Από αυτές οι πέντε είναι γαλάζιες, ὅπως ὁ οὐρανός τῆς πατρίδας μας, καί οι τέσσερις ἄσπρες, ὅπως ὁ ἀφρός τῆς θάλασσάς μας. Οἱ πέντε λωρίδες λένε: Ἐ – λευ – θε – ρί – α καί οι τέσσερις: ἦ θά – να – τος. Εἶναι τό ἡρωϊκό σύνθημα τῶν Ἑλλήνων. Νά τό ποῦμε ὅλοι μαζί (δείχνοντας τίς λωρίδες): **Ἐλευθερία ἢ θάνατος!**

Καθώς πλησιάζει ἡ ἐθνική μας γιορτή, νά θυμήσετε, παιδιά, στους γονεῖς σας νά βάλουν στό μπαλκόνι τῆ γαλανόλευκη σημαία μας νά κυματίζει. Στήν παρέλαση πού θά πάτε, νά κρατᾶτε τῆ σημαίουλα σας. Ὅταν τήν κρατᾶτε, γίνεστε κι ἐσεῖς μικροί σημαιοφόροι! Καί νά ξέρετε πώς, ὅταν ἀκοῦμε τόν Ἐθνικό Ὕμνο, στεκόμαστε ἀκίνητοι, μέ σεβασμό μπροστά στήν ἐλληνική σημαία. Σηκωθεῖτε νά ψάλουμε τώρα ὅλοι μαζί τόν Ἐθνικό μας Ὕμνο!

(Προτεινόμενο τραγούδι: «Σημαία» ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Β΄», σ. 277, CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἀρ. 12).

**Ἑλληνόπουλο εἶμαι ἐγώ,
τήν πατρίδα ἀγαπῶ!
Τῆ σημαία μου κρατῶ
σύμβολό της ἱερό.**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Φωτογραφίες: α) ή κυρά τῆς Ρῶ, β) τό μνήμα τῆς.
2. Παρουσίαση τοῦ μαθήματος μέ προβολή.
3. Τραγούδια συνοδευόμενα ἀπό video:
α) «Ἡ κυρά τῆς Ρῶ», β) «Σημαία».
4. Ποιήματα γιά τή σημαία.
5. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
6. Ζωγραφιά.
7. Παιχνίδι: «Στήνοντας τή δική μας σημαία στή Ρῶ».
8. Κατασκευή: Σημαιάκια.